

4.7.4

76b (משנה ד) → 78a (כאן בצבור)

(1) סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לכתולת בת יהודה: איכה א, טו
 (2) וידבר משה את מצדי ה' אל בני ישראל: ויקרא כג, מד
 (3) אלה תעשו לה' במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתים לעלתיכם ולמנחתיכם ולנספיקם ולשלמיכם: במדבר כט, לו
 (4) ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח ה' אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל: דברים יב, כז
 (5) והיה (הציין) על מצחו אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לצדן להם לפגי ה': שמות כח, לח

I. בטומאה offerings brought משנה ד'.

- a. עמר, שתי הלחם, לחם הפנים, כבשי עצרת, שעירי ר"ח: בטומאה 5 אינן נאכלין which are brought but not eaten
 i. "5": excludes חגיגה – סד"א since it's brought in multitudes, like a קרבן צבור and trumps טומאה
 ii. *Rationale*: since it can be brought on other days, doesn't trump שבת → doesn't trump טומאה
 iii. כבשי עצרת שיעירים included under קבוע להם זמן
 1. ח"ח. has to be mentioned to teach that it is a מועד (cf. v1)
- b. פסח. is brought **and** eaten בטומאה (*telos* of offering is to be eaten)

II. Source for public offerings trumping טומאה

- a. מועדיכם (v3): names all מקראי קדש as same as מועד of פסח
 b. מועדי (v2): expands to include ושתי הלחם עמר
 c. *Justification*: need for all 4 (תמיד, פסח, עמר, all holiday offerings,):
 i. תמיד. is constant
 ii. פסח. carries a consequence of תרומה
 iii. שעירי הרגלים. achieve atonement (grain offerings only permit new grains)
 1. *Inversion*: grain offerings are most חמור because they permit new grains...

III. Establishing authorship of our משנה #1: **not** יהושע ר'

- a. *Premise1*: nearly all agree that טומאה דחוייה בצבור
 i. ציץ יר"כ (no ציץ ש"ש) achieves acceptance whether or not it is worn – proved from ר"ש
 ii. טומאה הותרה בצבור ד' יהודה
- b. *Premise2*: nearly all agree that the ציץ doesn't achieve acceptance for eating בטומאה (only ר"א disagrees)
- c. *Premise3*: דם ובשר – ר' יהושע (from v4 – והדם)
 i. דם w/o בשר from דם זבחיך ישפך – ר"י phrase teaches that meat is sometimes "thrown" - i.e. for עיבור צורה
 ii. דם זבחיך ישפך ד"י is followed by והבשר תאכל → both are needed in שלמים [1st phrase – עולות]
 1. *Both needed*: עולה is חמור – כליל – חמור is eaten by both מזבח and people
 iii. דם זבחיך ד"א → may not eat until דם זריקת הדם; order of verse teaches both דם independent and נאכל...
 iv. ק"ו ר"י: if we can interpret otherwise, we will
 ק"ו ר"א: even though אימורים from ק"ו ד"י
- d. *Conclusion*: Since ר"י requires both דם ובשר and the ציץ doesn't help with אכילות, our משנה cannot be ר"י
 i. *Alternative*: ר"י may hold the ציץ helps with anything that is burnt on the מזבח (עולין) – like שעירי ר"ח etc.
 ii. *Challenge*: עמר ושתי הלחם have nothing burnt (except קומץ)
 1. *Defense*: ר"י only requires both דם ובשר re: זבחים, not מנחות
 2. *challenge*: משנה states that if the מנחה שירי are נטמא, burnt or lost, ר"י invalidates
 a) *answer*: later תנא who holds like ר"י in זבחים and extends it to מנחות
 i. *rejection*: no one is more stringent than ר"י; also, יוסי ר' explicitly expands ר"י's opinion to מנחות
 b) *answer*: יהושע ר' helps with אכילות as well
 i. *Rejection*: ר"י doesn't allow for ציץ to help with אכילות
 c) *Answer*: our משנה could be ר"י – our משנה is בדיעבד
 i. *Challenge*: wording in our משנה is לכתחילה (באים); wording in ברייתא is בדיעבד (פסולה)
 d) *Answer*: יחיד v. ציבור
 i. *Our משנה* is בצבור (allows for bringing בטומאה)
 ii. *The ברייתא* is ביחיד – לכתחילה no זריקה it is בדיעבד; זריקה no לכתחילה